

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG
Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Pengerkatu 30 A 40

N:o 5 - Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

37. vuosikerta 1932

PAKINAA „EDUSKUNNASTAMME“

(Kuurom. liiton vuosikokouksen johdosta.)

Marianpäivänä istui taas meidän kuuroiden eduskunta tavan mukaisen jokavuotisen istuntonsa. Allekirjoittanutkin oli tällä kertaa »istumassa» ja tekee nyt pientä vaatimantonta yhteenvetoa niistä.

Tavanmukaiset uudet vaalit meni läpi kaikessa yhteisymmärryksessä.

Sitten alkoi alustusten vatvominen. Kotkalaisten edustaja rva Sihvola toi päiväjärjestykseen uudelleen jo pari vuotta aikaisemmin esittämänsä alustuksen ja se on — ei vähempi kuin — lainopillisen neuvonantajan hankkiminen kuuromykkäille. Tällä kertalla rva Sihvola oikein pontevasti vaati, että asiaa ei enää voida lykätä, vaan jotakin pitää tehdä. Hän ilmoitti, että voisi luetella esimerkkejä kuuromykkäistä, jotka välttämättä tarvitsevat lainopillista avustajaa. Vaati, että kuuromykkäinliiton keskushallituksen olisi tehtävä jotain näiden hyväksi. Tähän huomautti kouluneuvos Forsius aivan oikein, että miksi ei rva Sihvola ole sitten ilmoittanut keskushallitukselle kuuromykkäistä, jotka ovat olleet lainopillisen neuvonantajan tarpeessa, jotta olisi voitu jotain tehdä hädässä olevien hyväksi.

Olen ollut vuosikausia tietoinen, että matkapapimme kaikessa hiljaisuudessa varsinaisen toimensa ohella saavat myös usein puuttua kuuromykkien lakiasioihin. Ovat sen monet vuodet tehneet tyydyttävästi ja

kuuromykkien parasta tarkoittaen. Nyt melkein kaikkialla paikkakunnilla, joissa viranomaiset joutuvat tekemisiin kuuromykkien kanssa ovat viranomaiset kääntyneet matkapapin puoleen, jotta he tulisivat avuksi ja »lainopilliseksi neuvonantajaksi». Näin ollen ei pitäisi kenelläkään kuuromykkällä olla huutavaa hätää lainopillisesta neuvonantajasta.

Kerron tässä pienen esimerkin, jonka luulen myöskin valaisevan vähän näitä asioita. Kun Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistys perustettiin 8 vuotta sitten, sattui ensimmäisenä vuotena niin, että kuuromykkille sekä omalla paikkakunnalla että vieraalta tänne tilapäisesti saapuneille tuli yhtä ja toista tekemistä viranomaisten ja lainpykälien kanssa. Sekä viranomaiset että kuuromykkäät kääntyivät silloin Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksen johtohenkilöiden puoleen ja saivat apua. Kun yhdistyksen ensimmäinen toimintavuosi oli loppunut ja uutta toimintavuotta alettiin, valittiin allekirjoittanut juuri noita laki- y.m. asioita hoitamaan. Kaupungin viranomaisille ilmoitettiin kenen puoleen heidän sopii kääntyä joutuessaan kuuromykkien kanssa tekemisiin. Nyt on kulunut jo 7 vuotta ja hyvässä yhteisymmärryksessä on nämä vuodet eletty. Kuuromykkille on ollut suuri apu ja huojenus samoin viranomaisille. Vaikemmissa tapauksissa on piirin matkapappi käynyt asiat

selvittämässä. En ole päivääkään käynyt lakikoulua, jonkun verran lukenut sitä vaan olen. Mutta sanotaan »kun kerran Jumala antoi viran, antoi myös järkeä». Hyvällä tahdolla saadaan myös paljon hyvää aikaan. Eiköhän tämä H:nan kuuromykkäin yhdistyksen pieni esimerkki sopisi muillekin k.m. yhdistyksille tarvitsematta mennä merta edemäksi kalaan.

No niin. Jos nyt kuuromykät saisivatkin oman asianajajan eli lainopillisen neuvonantajan, miten luulee rva S. lakimiehen saatavan tajuamaan kuuromykyä? Se ei olekaan niin yksinkertainen asia kuin miltä päältä katsoen näyttää. Kuuromykät yleensä ovat yksinkertaisia ja heidän ajatusmaailmansa rajoitettua. Miten he kykenevät kaikki tajuttavasti lakimiehelle selvittämään —. Eiköhän vaan kuuromykille tämä vanha tapa turvautua opettajiensa ja matkapappien apuun edelleenkin ole parhaaksi. Hehän ymmärtävät kuitenkin parhaiten kuuromykyä ja se ei maksa mitään, joka onkin monelle köyhälle kuuromykälle suuri huojennus.

Ehdottaisin siis, että kaikki kuuromykät, jotka lainopillista neuvoa ja apua tarvitsevat kääntyisivät oman paikkakuntansa kuuromykkäinyhdistyksen johtokunnan puoleen. Tottakai jokaisessa k.m. yhdistyksessä on k.m. etua katsovia johtohenkilöitä. He kääntyisivät piirin matkapapin puoleen ja pianhan asia olisi silloin autettu. Se siitä.

(Jatkuu.)

I. Y.

KIELTOLAKI ON LOPETETTU.

Kaikki tiedämme, että Suomen eduskunta jo monta vuotta sitten hyväksyi kansalaisten noudatettavaksi kieltolain. Se laki kielsi väkijuomien valmistamisen, myymisen, ostamisen ja nauttimisen tässä maassa.

Suurella ilolla ja hyvillä toiveilla ottivat raittiutta harrastavat kansalaiset vastaan tämän lain. Iloittiin siitä, että Suomi nyt tulisi raittiiksi ja vapautuisi juoppouden paheesta. Iloittiin siitä, ettei nyt enää

väkijuomat pääsisi turmelemaan kansaamme ja sen nuorison sielua ja ruumista. Aluksi näyttikin niin käyvän. Paljon onkin kieltolaki edistänyt kansan raitistumista sekä kotien ja perhe-elämän onnea varsinkin maaseuduilla. Monen monet kansalaiset kiittävät tätä lakia ja sen hyviä vaikutuksia.

Mutta ei kestänyt kauan ennekun pahat juomatapoja rakastavat ja rikokselliset ihmiset rupesivat salaa kuljettamaan maamme n.s. pirtua ja muitakin väkijuomia. He ottivat elinkeinokseen väkijuomain salakuljetuksen ja myynnin. He ostelivat alkoholiuomia halvalla hinnalla merellä ulkomaan laivoista sekä varsinkin Viron ja Saksan satamakaupungeista. He toivat niitä salaa Suomeen, myivät niitä täällä korkealla hinnalla ja saivat itse suuren voiton rikatuen kovasti. Pian rupesi salainen pirtukauppa leviämään yli maan. Junat, laivat ja autot veivät väkijuomia kaukaisillekin seuduille ja kieltolakia rikkovat miehet, jopa naiset ja usein lapsetkin ostivat niitä. Juoppouspahe levisi. Salakapakoista sai ostaa väkijuomia päivin ja öin. Juomalla kovin väkevää pirtua menettivät ihmiset terveytensä, jopa henkensäkin. Työllä hankitut rahat virtasivat pirtun hintana ulkomaille. Kymmenet miljoonat markat vuosittain kulki rahaa pois Suomesta. Maa köyhtyi. Väkijuomien nautinta särki kotien onnen. Sitten rupesivat monet kansalaiset ja sanomalehdet vaatimaan kieltolain lopettamista. He vaativat väkijuomain asettamista taas vapaaseen kauppaan kuten ennen kieltolakia oli ollut, niin että kuka tahtoi, saisi ostaa niitä. Kieltolain vastustajat sanoivat, että kieltolain kumottua Suomen raha ei enää menisi ulkomaille, vaan kun Suomen raha jäisi kotimaahan saisi valtio suuren voiton verotaakan helpoittamiseksi. Valtio itse ottaisi väkijuomain valmistamisen ja kaupan omiin käsiinsä, ettei »viinarahat» menisi ulkomaille ja pirtukauppiaitten kukkaraan. Näin syntyi meillä ankara väittely kieltolaista sen kannattajain ja vastustajain kesken. Kannattajat vaativat lain säilyttämistä eteenkin päin, vastustajat taas vaativat sen lopettamista heti. Vastustajat voittivat. Presidentti käski toi-

mitettäväksi kansanäänestyksen koko maassa. Suurin osa äänestäjiä vaati kieltolain poistamista. Sitten kutsui presidentti ylimääräiset valtiopäivät koolle. Pitkien keskustelujen jälkeen päätti eduskunta, että kieltolaki kumottaisiin eli lopetettaisiin. Niin havaittiin, ettei Suomen kansa tahdo kieltolakia.

On annettu uusi »laki väkijuomista» joka astui voimaan huhtikuun alussa. Se määrää, että väkijuomien valmistusta ja kauppaa hoitaa vastedes Suomen valtio. Hallitus on muodostanut suuren väkijuomien myyntiyhtiön jossa valtiolla on ehdoton määrämisvalta. Nyt toivotaan, että salainen alkoholiuomien maahantuonti ja myynti loppuu ja että »trokarien» (salakauppiain) nyt täytyy lopettaa inhoittava ammattinsa. Hallitus on antanut tarkat määräykset väkijuomien kaupasta, esim. siitä, kenelle niitä saa myydä kenelle ei. Niinpä esim. ei alkoholia saa myydä 21 vuotta nuoremmille henkilöille. Myös on tarkoin määrätty milloin väkijuomakaupat saavat olla auki, (4 päivää viikossa), kuinka väkijuomien kaupasta saadut voittorahat käytetään y.m.

Lähin tulevaisuus näyttää oliko kieltolain lopettaminen onnellinen vaiko onneton toimenpide, onko se hyödyllinen kansallemme vaiko vahingollinen, väheneekö juoppous maassamme vai lisääntykö se. Surullista on, että on niin paljon ihmisiä, jotka eivät kieltolakia kannattaneet, vaan tahtovat juoda väkijuomia, jotka turmelevat kansaamme ja heikentävät sitä.

Mitä väkijuomien uusi myyntitapa vaikuttaa kuurojen maailmaan? Se kysymys on meille tärkein. Uskomme, että kieltolaki aikoinaan oli kuuroille erittäin hyvä ja hyödyllinen. Kun väkijuomat kieltolain aikana olivat salaisesti hankittava salakapakoista, rikoksellisilta viinanmyyjiltä ja olivat verrat-

„Takokaa, takokaa, heiluttakaa vasaraa!” (Albin Kaasisen puuveistos)

tain kalliitakin, niin eivät kuurot yleensä voineet eikä halunneetkaan niitä ostaa. Tiedämme kyllä, että oli kuuroja, jotka sittenkin kuulevain toveriensa viettelemänä ja heidän esimerkkiään seuraten juopottelivat joskus kieltolainkin aikana. Harvinaista tämä kyllä oli. Kuitenkin on kauhistuksella mainittava, että ainakin pari murhaakin kuurojen piireissä tapahtui kieltolain aikana. Nämä murhat tehtiin juovuksissa ollen.

Mutta se usko tämän kirjoittajalla on, että ennen kieltolakia, noin parikymmentä vuotta sitte, kuurot joivat useammin väkijuomia kuin myöhemmin. Muistan erityisesti eräitä vanhoja kuuromykkämiehiä, jotka juopottelun takia olivat vajonneet syvään kurjuuteen, josta eivät milloinkaan voineet nousta. Ei heillä ollut kotia. Eivätkä he pysyneet työssä. Joskus tekivät jonkun päivän työtä. Mutta kun muutaman pennin saivat palkakseen, niin pian sen kapakkaan veivät. Sillä kapakat olivat auki

Sellaisia k.m. ei nyt enää juuri tapaa. Se »tyyppi» on loppunut kieltolain aikana, jolloin pirtun saanti oli kuuroille hankalampi ja kalliimpi.

Toista on nyt. Kiireellisesti perustetaan uusia kapakoita, joihin kuuroillakin on vapaa

pääsy. Väkijuomain hintakaan ei kuulu tu-
levan kovin kalliiksi. Kiusaukset ovat siis
suuret. Onko kuuroissa nyt miehuutta
vastustamaan niitä? Pysyykö kouluissa an-
nettu raittiusopetus niin lujasti heidän mie-
lessään, etteivät suostu kiusaajien houku-
tuksiin. Onko kuurojemme urheiluharrastuk-
set edes niin karkaisseet ja jalostaneet nuor-
ten kuurojemme sielun ja ruumiin, etteivät
rupea turmelemaan itseään alkoholilla? Vaa-
ra on suuri. Silmät auki! Asia on tärkeä
ja vakava. Sitä kannattaa ajatella. Kuu-
rojen kotien onni, heidän ruumiin tervey-
tensä ja sielunsa rauha on kysymyksessä.

YHTÄ JA TOISTA LONTOON KUUROISTA.

(Eräs ruotsalainen kuuro herra P. Alfr. Persson matkusti viime kesänä ulkomaille tu-
tustumaan kurojen elämään eri maissa. Mat-
kallaan tuli hän myös Lontooseen, jossa vii-
pyi jonkun ajan. Lontoossa käynnistään on
hän kirjoittanut erääseen Ruotsin kuurojen-
lehteen seuraavan kertomuksen.)

Päätin matkustaa Lontooseen. Tiesin,
että siellä on paljon kuuroja. Siellä on kuu-
roilla myös monta hyvää kuulevaa ystävää,
jotka auttavat heitä. Sellainen ystävä on
m.m. eräs herra *Selwyn Oxley*, joka käyt-
tää kaiken aikansa Lontoon kuurojen autta-
miseen. Aikaisemmin nuoruudessaan ei hä-
nellä ollut mitään muuta tehtävää, kuin mat-
kustella huvimatkoilla ympäri maailmaa, sillä
hän oli rikas eikä hänellä ollut tointa. Ker-
ran matkusti hän kauas Välimerelle. Tällä
matkalla tapasi hän erään englantilaisen
herran, josta hän sai hyvän ystävän. Oxley
kertoi tälle uudelle ystävälleen, ettei hänellä
ollut muuta tehtävää kuin matkustella jouti-
laana maasta maahan, etsimässä huvituksia.
Silloin sattui hän kysymään ystävältään
mitä työtä hänen pitäisi ruveta tekemään,
sillä laiskana eläminen oli hänestä ikävää.
Hän kaipasi jotakin elämän tehtävää. Ys-
tävä vastasi: »Kun matkustat kotiisi Lontoo-
seen, niin rupea auttamaan kuuroja.» Oxley
totteli ystävänsä neuvoa. Ja hänestä tuli

kuurojen ystävä, joka uhraa aikansa ja ra-
hansa kuurojen elämän parantamiseksi Lon-
toossa. Jo ennen Lontooseen tuloaan oli
ruotsalainen Persson kirjoittanut kirjeen Ox-
leylle ja ilmoittanut tulewansa tuohon suu-
reen maailmankaupunkiin. Hän tunsii nim.
Oxleyn entuudestaan. Joitakin vuosia aikai-
semmin oli Oxley nuoren rouvansa kanssa
käynyt Ruotsissa kuurojenkouluja katso-
massa ja silloin myöskin tutustunut Pers-
soniin, joka on Ruotsin kuurojen johtohenki-
löitä.

Oltuamme päivän Lontoossa tuli Oxley
meitä hakemaan komealla autollaan, jota
hänen oma autonkuljettajansa ohjasi. Tällä
autolla me yhdessä ajoimme koko Lontoon
läpi sinne tänne ja kävimme m.m. katso-
massa eräitä kuurojen kirkkoja.

Lontoossa on 6 kuurojenkirkkoa ja 7 kuuro-
jen pappia. Vanhin kirkko on kaupungin
itä-ossassa ja on sen nimi Pyhän Barnabaan
kirkko. Se on rakennettu vuosina 1883—87.
Rakentaminen kesti siis 4 vuotta. Kun ra-
kentaminen kesti noin kauan, niin voisi luul-
la, että kirkko on kovin suuri ja komea. Niin
ei ole kuitenkaan asian laita. Kirkon ra-
kentaminen kesti niin kauan siitä syystä,
että sitä rakennettiin lahjavarjoilla. Raken-
nus nousi sen mukaan kuin ihmiset antoi-
vat rahalahjoja. Kun rahat loppuivat täy-
tyi taas odottaa siksi kun rahaa tuli. Vi-
hdoinkin saatiin niin paljon rahaa, että kirkko
valmistui. Tässä kirkossa on pappina pas-
tori *Raper*, josta kuurot pitävät paljon.
Tämä pastori vei tyttäreni ja minut eräänä
päivänä Lontoon esikaupunkiin, jonka nimi
on Southend. Siellä saimme nähdä englan-
tilaisen uimarannan lukemattoman monine
kylpijööineen Themis-joen varrella. Siellä ta-
pasimme myös useita kuuroja, jotka perhei-
neen olivat tulleet sinne maalle huvimatalle
kesäisenä päivänä. Lontoossa ei tiedä ke-
sästä mitään, jollei mene ulkopuolelle kau-
pukia kauas meren rannoille ja puistoihin.
Lontooseen palasimme laivalla Themis-virtaa
pitkin. Tämä matka kesti noin 4 tuntia.
Lontooseen palattuamme oli jo pimeä ja
myöhäinen ilta. Tuhannet sähkövalot lois-
tivat kaduilla valaisten tätä jättiläiskaupun-
kia.

Lontoossa asuu liki 5,000 kuroa. Koko Britannian valtakunnassa on heitä 38,000.

Eräänä päivänä vei past. Raper meidät katsomaan kuurojen poikien urheilukilpailuja erään kuurojenkoulun pihamaalle. Katselijoina oli ainakin 600 lontoolaista kuuroa, nuorempia ja vanhempia. Siellä opin tuntemaan monta sikäläistä kuuroa. Palkinnonjakoa emme nähneet, sillä meidän täytyi lähteä kesken kilpailujen pois. Meidän täytyi nim. kiiruhtaa Victoria-rautatienasemalle, jonne oli tunnin matka autolla ja sähköjunalla. Olin luvanut mennä vastaan tanskalaista kuuroa tuttavaani hra Westphallia, joka silloin saapui etelä Europasta Parisista kuurojen kokouksesta Lontooseen.

Sunnuntaina olimme jumalanpalveluksessa kuurojen kirkossa, jossa eräs nuori pastori saarnasi. Sen kirkon ovat kuurot työmiehet omin käsin rakentaneet. Kaikki istuimet, pöydät, y.m. esineet ovat kuurojen rakentajain ja puuseppäin tekemiä. Englannin kirkkoissa pidetään 3 jumalanpalvelusta joka sunnuntaina.

Jumalanpalveluksen jälkeen menimme herra ja rouva Oxleyn luo aamiaista syömään. He asuvat länsi-Lontoossa omassa, komeassa huvilassaan, jonka nimi on »Effata House» (Effatan talo). Kun olimme syöneet, kävimme katsomassa »Effata Housen» kaikki huoneet kellarista ullakolle saakka. Siellä oli niin paljon ihmeteltävää, etten ole missään kodissa sellaista nähnyt. Siellä oli m.m. eräs huone jota sanotaan »kissamuseoksi». Koko huone on täynnä kissoja, ei eläviä tosin, vaan kissaleikkikaluja kissan kuvia koristeina jokapaiskassa huonetta. Siellä oli kyniä, kahvipannuja, ja muita esineitä, jotka olivat kissannäköiset. Herra Oxley sanoi, että kun hän tahoi rouvansa vain näkevät jossain kissankuvan, jota heillä ei ennestään ole, niin he heti ostavat sen kissamuseoonsa. Ja hän pyysi, että me Ruotsinmaalta lähettäisimme heille kissankuvia tai kissannäköisiä esineitä, joita heillä ehkä ei vielä ole. Rouva Oxley on kovin innokas keräämään tällaisia esineitä. Eikä hän rakasta ainoastaan kissankuvia, vaan myös eläviä kissojakin. Hänellä on m.m. neljä suurta elävää mustaa kissaa,

Kevät on tullut. Kuvassa näemme suuren valtameren laivan olevan lähdössä kaukaisiin maihin yli merien.

Kun kevätaurinko on sulattanut talven jäät, pääsevät laivat vapaasti vesillä liikkumaan. Ne vievät mennessään kotimaamme tavaroita ulkomaille myytäväksi ja tuovat sieltä tavaraa, jota me tarvitsemme, mutta jota omassa maassamme ei ole saatavissa.

joita hoidetaan ja kasvatetaan kuin viisaimpia koiria. Niille annetaan ruokaa määrällä aikoina ja niille puhutaan kuin ymmärtävälle olennoille. Rouva Oxley kuuluu kirjoittavan kirjaa Rubby-nimisen kissan elämänavaiheista. Rubby on nim. harvinaisen viisas eläin.

Kissoja kylliksi ihailtuamme ja katseltuamme menimme hra Oxleyn kirjastohuoneeseen. Hänellä oli kirjastossaan m.m. koelma kirjoja, joissa puhutaan vain kuuroista ja heidän elämästään ja harrastuksistaan. Siis vain kuuroja koskevia kirjoja sekä kuurojen kirjoittamia kirjoja. Hän on laajoilla matkoillaan ostanut kirjastoonsa kaikki kuuroja koskevat kirjat, mitä on käsiinsä saanut. Sekin todistaa hänen suurta harrastustaan kuurojen hyväksi.

Viivymme muutamia tunteja »Effata Hou-
sessa». Sinne soitti puhelimella kuurojen pas-
tori J o n e s, joka kutsui meitä tulemaan hän-
nen kirkkoonsa iltajumalanpalvelukseen.
Kello 7 alkoi siellä toimitus. Saarnan jäl-
keen pyydettiin minuakin puhumaan jota-
kin kuuroille. Puhuin viittomakielellä ja
huomasin suureksi ilokseni, että englantilai-
set kuurot minua ymmärsivät, vaikka eng-
lantilainen viittomakieli on kokonaan erilai-
nen kuin Ruotsin, jota minä puhuessani käy-
tin. Pyysin tyttärenikin lausumaan muuta-
man sanan. Hän puhui suulla ja hänen pu-
heensa tulkitsi eräs kuurojenkoulun opettaja-
tar. Hänen puhettaan ymmärsivät kuurot tie-
tysti vielä paremmin kuin minun viitto-
miani. Kuurot antoivatkin hänelle kimpun
kauniita ruusuja, jotka kasvoivat kirkon
puutarhassa. Hän toi ruusut Ruotsiin asti
muistoksi käynnistään kuurojen kirkossa.
Tähän loppui seurustelumme englantilaisten
kuurojen ja heidän ystäviensä kanssa. Vii-
vyimme vielä 3 päivää Lontoossa, mutta kä-
vimme niinä päivinä kaupunkia katselemassa
hra Westphallin ja parin ruotsinmaalaisen
kuuron nuorukaisen kanssa.

Kävimme m.m. Westminster Abbeyssa. Se
on suuri kirkko, johon kuuluisia Englannin
kansalaisia haudataan. Siellä on m.m. kuu-
luisan lähetyssaarnaajan David Livingsto-
nen hauta. Siellä lepää runoilijoita, kirjai-
lijoita, tiedemiehiä y.m. Kävimme katsomassa
Towerin linnaa. Siellä säilytetään maailman
suurin jalokivi Koh-I-Nor sekä kuninkait-
ten kallisarvoiset timantit ja vuosisatoja
vanhat sotilaspuvut, joita päivittäin suuret
ihmisjoukot käyvät katselemassa ja ihmette-
lemässä. Halusimme nähdä parlamenttita-
lonkin, jossa eduskunnan istunnot pidetään,
mutta sinne oli niin vaikeaa päästä, että
luovuimme yrityksestä. Katselimme sitä
mahtavaa rakennusta vain päältäpäin. Pit-
kät matkat ajelimme ympäri kaupunkia istu-
malla sähkövaunujen katolla, josta on mitä
parhain näköala. Palasimme kotiin Ruotsiin
suurella laivalla »Britannia». Matka yli Poh-
janmeren oli ihana. Meri oli tyyni ja ilma
leuto. 38 tunnin kuluttua olimme taas koti-
maassamme.

Tämän kirjoittaja herra Persson lausuu

lopuksi: matkallani sain nähdä paljon ja tu-
tustua kuuroihin ja heidän asemaansa eri
maissa. Minun täytyy todistaa, että kuu-
roilla ei ole missään niin hyvät olot kuin
Ruotsissa, eikä heidän hyväkseen missään
tehdä niin paljon kuin Ruotsissa.

SUOMEN KUUROJEN YLEINEN KOKOUS.

Kuuromykkäin Lehden helmikuun nume-
rossa oli lyhyt kirjoitus ensi kesänä mahdol-
lisesti pidettävästä kuurojen yleisestä ko-
kouksesta Suomessa. Suomen kuuromykkäin-
liiton keskushallitus on näitä kokouksia jär-
jestänyt joka kolmas vuosi. Se on määrän-
nyt kokouspaikan ja hankkinut alennukset
rautatiepilettihinnassa. Se on hankkinut ko-
koukselle puhujat, esitelmänpitäjät ja muut
ohjelman suorittajat, järjestänyt huvimat-
kat y.m. Tälläkin kertaa on keskushallitus
valmis ryhtymään kokouksen valmisteluihin,
jotka kyllä ovat paljotöiset ja monimutkai-
set. Mutta ennekuin mihinkään varsinaisiin
toimenpiteisiin ruvettiin päätti keskushalli-
tus haaraosastojensa kautta kysellä, mitä
Suomen kuurot yleensä tästä asiasta ajatte-
levat: onko kokous pidettävä tänä
vuonna, vai onko se siirrettävä
vastaisuuteen, parempiin aikoi-
hin? On nim. huomattava, että maassam-
me nykyään vallitsee huono aika: työttö-
myys, rahapula, köyhyys. Ihmisillä ei ole
rahaa juhlimiseen, kun on puute jokapäiväi-
sestä leivästä. Pula-aika tunnetaan kovin
kipeästi kuurojenkin piireissä. On paljon
työttömiä kuuroja. Monet ovat ottaneet
pankista pois kaikki entiset säästönsä. Toi-
set ovat ottaneet velkoja itsensä ja perheensä
elatuksiksi, eivätkä ole voineet niitä mak-
saa. Monet saavat apua sukulaisiltaan ja
monet nauttivat kunnan apua. Jonkun on
ehkä täytynyt myydä tavaroitansa. Monet
käyvät rikkinäisissä vaatteissa kun ei ole va-
raa ostaa uusia vaatteita. Ainoastaan rik-
kaiden talollisten lapsilla maalla on rahaa
vaikka matkustamiseenkin. Mutta meillä on
vain harvoja rikkaita kuuroja. Useimmat
ovat vähävaraisia työläisiä. (Jatk. s:lle 60)

URHEILUOSASTO

K. U. L.:n LIITTONEUVOSTON KOKOUS

maaliskuun 27 p:nä 1932

pidettiin liittokokouksen jälkeisenä päivänä klo 10:ltä. Saapuvilla oli tällöin seuraavat edustajat: Kotkasta Väinö Sihvola, Viipurista Armas Suikkanen, Tampereelta Matti Katainen, Kuopiosta Jussi Väisänen, Turusta Ilmari Vuorinen, Jyväskylältä rva Lahja Kuukkanen, Hämeenlinnasta Ilmari Valtonen, Vaasasta Carl E. Martola, Helsingistä Hj. Sandblom sekä liittohallituksen jäsenet: puheenjohtaja Eino Karilas, varapuheenjohtaja Antti Jokelainen, Martti Mikkolainen, Emil Mattila ja sihteeri Rurik Pitkänen.

Puheenjohtajan tervehdyspuheen jälkeen luettiin Kuopiossa pidetyn liittoneuvoston kokouksen pöytäkirja, joka hyväksyttiin.

Selvitykseksi eräisiin kysymyksiin ilmoitti puheenjohtaja käytännön olevan sellaisen, että jos jonkun liiton alaisen seuran puheenjohtaja tahi sihteeri tulee valituksi liittohallituksen jäseneksi, on hänen luovuttava toimestaan paikallisseurassa. Tämä määräys oli ensi kertaa sovellettu liittohallituksen jäseneen V. Sihvolaan v. 1929, ja nyt uuteen jäseneen E. Mattilaan, jonka siis oli erottava Kymnlaakson »Tähden» johdosta.

Liiton toimistoapulaiseksi otettiin edelleenkin Vilho Salovaara.

Hallituksen puolesta ilmoitti puheenjohtaja edustajille, että liiton uudet jäsenkirjat ovat jaettava kaikissa seuroissa ennen kesäkuun 1 päivää 1932. Kilpailuihin osallistumisen ja rautatie-alennuksen saannin ehtona vaaditaan sen jälkeen jokaiselta liiton jäseneltä toimihenkilöille näytettäväksi täydessä kunnossa oleva jäsenkirja.

Koska uusittujen sääntöjen mukaan seurojen on palautettava vuosikertomus- ja jäsenluettelokaavakkeet täytettyinä tammi-kuun kuluessa, määrättiin viivästymisen estämiseksi 10 markan sakko niille seuroille, jotka tämän aikanaan laiminlyövät. Tämä

on välttämätön senvuoksi, että tiedot niistä on entistä aikaisemmin toimitettava Valtion Urheilulautakunnalle.

Muutamien raha-asioitten käsittelyn jälkeen päätettiin, lausua toivomus Tidskrift för Dövstumman toimitukselle, että mainittu lehti entistä enemmän ottaisi Kuuromykkäin Lehden urheiluosastossa julkaistuja kirjoituksia palstoilleen, että ruotsinkielisten kuurojen oikeutetut vaatimukset siinä suhteessa tulisivat tyydytetyksi. Se olisi kuitenkin huomioonotettava, ettei seurojen nimiä ruotsinnettaisi, koska ne ovat rekisteröityjä.

Liittohallitus päätettiin valtuuttaa anomaan rautatiehallitukselta liiton käytettäväksi seuroissa tehtävää neuvontatyötä varten luottokuljetuslippuja. Olisi suuri helpotus ja apu liittomme ja sen alaisten seurojen yhteistoiminnalle, jos voisimme sellaisia saada käytettäväksemme, sillä toiminnassa esiintyy puuteellisuuksia monella taholla, jotka olisi yhteisvoimin saatava korjatuksi. Kirjallinen neuvontatyö ei kuuroihin niinkään paljon vaikuta kuin persoonallinen, ja ainahan neuvojan tai esitelmöitsijän käynti tuo seuroihin muutenkin virkeyttä.

Hiihtomestaruuskilpailuihin hyväksyttiin Kuopiossa viime talvena käytäntöön otettu tapa, että ilmoittautumismaksuna kannetaan 10 mk. mieheltä ja lajilta.

Erikoista »ennenpalkitsemattomien» kilpailua ei nytkään hyväksytty hiihtomestaruuskilpailujemme ohjelmaan, koska se olisi ristiriidassa mestaruuskilpailu-käsitteen kanssa. Sensijaan saavat seurata oikeuden järjestää sanotunlaiset kilpailut varsinaisen ohjelman ulkopuolella mestaruuskilpailujen yhteydessä omaan laskuunsa jos tahtovat.

Eräitten esiintulleiden syiden tähden päätettiin tehdystä esityksestä tästä lähtien ryhtyä käytännössä sovellettamaan liiton sääntöjen

12 §:n myöntämää kurinpito-oikeutta entistä ankarammin, milloin siihen aihetta ilmaantuu.

Sanomalehdille annettavista selostuksista ja tiedonannoista valittiin huolehtimaan hra M. Mikkolainen.

Vaasan uuden k.m. urheiluseuran edustajan Carl Eric Martolan anomus edustajan lähettämisestä tulevana kesänä Seinäjoella pidettävään piirikokoukseen esitelmöimään urheilusta päätettiin mielihyvällä ottaa huomioon,

R u u r i.

MATKAKIRJE SAKSASTA, TANSKASTA JA RUOTSISTA.

(Jatkoa.)

Sunnuntai elok. 23 p. Aikaisin kello 6,15 aamulla oli polkupyöräkilpailut. Siihen otti osaa 12 miestä. Ajettava matka oli 171 km. Italia vei kaksoisvoiton, sen jälkeen Ranska. Kello 10 a.p. suoritettiin loppukilpailu uinnissa. Vahinko etten silloin ollut paikalla

(Jatk. s:lta 58)

Liiton keskushallitus on ottanut huomionsa nämä seikat nyt, kun sen pitäisi ruveta kesäkokousta valmistelemaan. Sentähden se on kysynyt Kuuromykkäin Lehden kautta haaraosastoilta ja yksityisiltä kuuroiltakin: onko sopivaa toimeenpanna yleinen kuurojen kesäkokous ensi kesänä, vai onko parempi, että se siirretään parempiin aikoihin. Muistamme, että kerran ennenkin, maailmansodan aikana ei kesäkokousta huonojen aikojen tähden pidetty monena vuotena.

Olisi ikävää jos tulisi ainoastaan vähän osanottajia kokoukseen, jota keskushallitus on paljolla työllä valmistellut. Olisi ikävää, jos kuurot panisivat ainoat, viimeiset rahansa matkustaakseen kauas kokouspaikkaan. Olisi ikävää jos tulisi erimielisyyttä kuurojen ja heidän kotiväkensä kesken matkan johdosta.

Mitä kuurot itse tästä ajattelevat käy selville niistä vastauksista ja lausunnoista, joita keskushallitukselle on tullut haaraosastoilta. Kaikki haaraosastot eivät tosin ole vielä mitään vastanneet, mutta mainitsemme tässä

näkemässä kilpailun kulkua. Minua näet tarvittiin silloin hieromassa poikaimme vähän jäykistyneitä jäseniä. Kun pääsin tästä hommasta menin katsomaan uintia, mutta se oli jo loppunut. Sen sijaan läksin kävelemään Stadionin ympäri ja jouduin eräälle tenniskentälle, jolla suoritettiin tenniskilpailu Belgian ja Ranskan kesken. Edellinen voitti.

Kello 2 päivällä kohtasi silmää Nürnbergin Stadionilla komea näky kun kisat alkoivat. Kansojen kuurot urheilijat marssivat kentälle hulmuavin lipuin musiikin sävelten kaiuessa. Se oli ihana näky. Stadionin täytti monituhantinen joukko, joka suurella mielenkiinnolla näytti katselevan kilpailuja.

Ensimäisinä marssi Belgian joukkue 25 osanottajaa. Sitten seurasi Tanska 11, Englanti 29, Suomi 6, Ranska 47, Hollanti 22, Italia 16, Norja 4, Itävalta 38, Ruotsi 8, Sveitsi 15, Tshekkoslovakia 21, Unkari 11. Viimeisenä tuli Saksan monilukuinen joukkue, heitä oli 61. Yhteensä liki 400 osanottajaa. Puolasta oli ilmoittautunut 18, mutta heidän oli pakko kääntyä maansa ra-

ne, jotka ovat vastauksen lähettäneet. Kokouksen pitoa ensi kesänä ovat ilmoittaneet vastaavansa Hämeenkyrön, Vaasan, Salon, Porin, Lahden, Kuopion, Turun, Tampereen, Pietarsaaren, Porvoon, Jyväskylän, Riihimäen ja Helsingin haaraosastot, yht. 13. Kokouksen pitoa ensi kesänä on ehdottomasti puolustanut vain Kotkan haaraosasto. Hämeenlinnan haaraosasto ei puoltanut eikä vastustanut, heille on siis yhdentekevää pidetäänkö kokous tahi ei. Hankoniemen haaraosasto ei myöskään tahdo lausua mielihpidettään, kun se ilmoittaa olevansa niin vasta-alkava yhdistys. Kokouksen paikaksi on ehdotettu Kuopiota, Viipuria, Tamperetta. Turku toivoo saavansa kokouksen kesällä v. 1936.

Tämä kysymys joutuu tietysti keskushallituksen ratkaistavaksi. Saapuneet vastaukset auttavat keskushallitusta asian päättämässä. Aikoinaan ilmoitetaan keskushallituksen päätös maamme kuuroille. Nähtävästi ensi kesänä ei kokousta pidetä, vaan siirtyy se vastaisuuteen.

jalta takaisin kotiin saatuaan kuulla, että Puolan valtio olikin kieltänyt heiltä avustuksen. Kaikkiaan 14 kansallisuuden edustajaa lippuineen ja nimitauluineen oli järjestetty nurmikentälle katselijaparvekkeen eteen ryhmittäin. Sitten tehtiin Olympialainen vala, lippujen kumartuessa kunniaa tehden, jonka jälkeen jaettiin palkinnot edellisen päivän kilpailuista.

Sitten seurasi voimistelunäytös. Ensin esiintyivät naiset, sitten miehet. Ohimarssin jälkeen seurasi heti kiivaat loppuottelut 6—7000 katselijan niitä seurattessa. Pieni Tanska veti heti kaikkien huomion puoleensa komeilla ja hyvin treenatuilla pojillaan. He voittivat kultamitalin toisensa jälkeen. Ruotsi oli paremmin varustautunut nyt kuin ennen ja vei meiltä voiton.

Loppuottelun jalkapallossa Saksan ja Itävallan kesken voitti Saksa 4—1. Jännittävän 1500 m. viestinjuoksun voitti Tanska. Suomen viestinjuoksuryhmä pääsi neljänneksi Ruotsin ja Saksan jälkeen.

Tämä viimeinen viestinjuoksu lopetti arvokkaasti nämä suurenmoiset urheilukilpailut. Me suomalaiset voimme kaikinpuolin olla tyytyväiset poikaimme saavutuksiin. Mutta meidän on muistettava, että meidän on seuraavissa kurojen Olympialaiskisoissa päästävä parempiin tuloksiin. Me voimme nauttia hyvien tulosten saannista, mutta emme saa »laskeutua laakereillemme lepäämään». Myöhemmin saman päivän illalla kokoontuivat kaikki osanottajat lopettajaisjuhlaan. Siellä näytettiin m.m. saksalaista voimistelua sekä huvittavia urheilukuvaelmia.

Maanantaina elokuun 24 p:nä toimitettiin olympialaiset kilpa-ammunnat Schiebhäusenissa, johon minä kävelin yksinäni. Mutta matkalla tutustuin kahteen kuulevaan saksalaiseen, jotka myöskin olivat matkalla kilpa-ammuntaa katsomaan. He olivat tavattoman ystävällisiä, viittasivat kanssani sekä selittelivät minulle seudun nähtävyyksiä. Matka ampumaradalle oli pitkä. Kun saavuimme perille määrättyyn aikaan klo 10 oli siellä vain yksi ainoa osanottaja. Toiset 10 eivät olleetkaan saapuneet ajoissa. Noin tunnin verran myöhästyneinä saapui 3 am-

pujaa ja kilpailu saattoi alkaa. Voittajaksi pääsi pitkä, komea ranskalainen Chante. Minä tarkastelin sikäläisiä kiväärejä siinä tarkoituksessa, että meikäläisetkin taitavat kuurot ampujat voisivat ottaa osaa kilpa-ammuntaan Wienissä v. 1935.

Kilpa-ammunnan jälkeen näyttivät palkintotuomarit noin 15 kuurolle ampujalle ampumaseuran museota. Paluumatkalla veivät Nürnbergin kuurot meidät katsomaan kurojen jalkapalloilijain omaa urheiluhuonetta, joka oli aivan urheilukenttä vieressä. Tällä matkalla löysin minä erään keihään, joka oli Suomesta kotoisin. Siihen oli kaiverrettu sanat »J. Myyrä, made in Finland». Huoneen seinillä riippui joukko kuuluisien kurojen urheilumiesten ja naisten kuvia.

(Jatketaan.)

Talvitoimien lopettajais-iltaman toimeenpääsee Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat sunnuntaina toukok. 29 p. alkaen klo 13 tyttökoululla. Ohjelma on runsas. Tervetuloa läheltä ja kaukaa silloin Hämeenlinnaan.

Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat vietti 1 pääsiäissunnuntaina maalisk. 27 p:nä 25-vuotisjuhlaansa vaatimattomalla ohjelmalla Tampereen Kuuromykkäin Yhdistyksen huoneustossa. Seuran nykyinen puheenj. K. V. Koskela piti tervehdyspuheen. Laulun viittomalla esitti rva Sylvi Koskela. Hra Aleks. Virtasen esittämä seuran 25-vuotishistoriikki täydellisesti epäonnistui, joten kaivataan selvää esittäjää, ehkä kesällä saadaan niiltä, jotka ovat perustamisesta alkaen seuranneet mukana. Hra Joh. Karlstedt esitti useampia hauskoja taikatemppeja.

Hämeenlinnan K.m.-Urheilijain edustaja hra Hannes Ylén esitti seuransa onnittelut kauniine puheineen. Neiti Siiri Talvia esitti T:reen K.m. Yhdistyksen onnittelut, kertoen muun muassa seuran alkuvaiheet, joita on saanut perustamisesta alkaen seurata.

Toiset seurat lähettivät sähkösanomia ja onnittelukirjeitä. Sähkösanoman Helsingin Kuuromykkäin V.- ja U.-seura. Kirjeitä: K.U.L:n Liittohallitus edustajineen, K.U.L:n jäsenet Helsingissä, Turun Kuuromykkäin Urheiluseura »Valpas», Viipurin Kuuromykkä-Urheilijat, Kymnlaakson Kuuromykkäin V.- ja U.-seura »Tähti», Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat, Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat ja Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat.

Rouvat Martta Katainen ja Sylvi Koskela esittivät lyhyen huvittavan tanssinäytöksen. Pilanäytelmä, jossa hra Aug. Helminen, seuramme tunnettu koomikko esitti hullunkurista Chaplinin osaa, kahvilassa käynti y.m. Vielä repäisevä ilvely: parooni eksyy alaluokkaiseen ravintolaan.

Useiden rouvien ja naisjäsenien lahjoittama kaunis kakku arvottiin joten seuralle tuli sievä lisätulo.

T:reen Km. Urheilijain puolesta johtokunta pyytää julkituoda hartaat kiitokset kaikille, jotka sähkösanomalla ja onnittelukirjeillä ja puheilla muistivat seuran 25-vuotisjuhlaa.

Seuraavana päivänä eli pääsiäismaanantaina klo 8 aamulla järjesti T:reen K.m.-Urheilijat jäsentenväliset hiihtokilpailut Näsijärven jäällä. Oli kaunis ilma ja mainio keli, mutta matka oli pitempi kuin 10 km. Palkintotuomarina toimi hra Eetu Helminen (kuuleva). Tulokset olivat:

Ikämiessarjassa 5 km.: I Nestori Vänni 20,02, II K. V. Koskela 22,10 III Aug. Helminen yli 50 vuotias 26,48.

Yleisessä, sarjassa 10 km.: I Matti Katainen 40,14 samalla voittaen nyt kolmannen kerran ikiomaksi kultaseppä Matti Suutalan lahjoittaman kiertopokaalin. II Nestori Vänni sisukas hiihtäjä 40,16 ja III Eero Helminen nuorin jäsen 54,45.

Naisten hiihto osanottajain vähyiden takia lykättiin ensi talveksi.

Tampereen K.m.-Urheilijoilla on vuoro järjestää tulevana kesänä K.U.L:n mestaruuskilpailut. Kilpailuohjelmasta ja ajasta lähemmin ilmoitetaan tuonnempana.

K. V. K.-la.

ÄIDIN HAUDALLA.

Äitien päivänä.

*Käyn verkkaan sisään valkoporttisesta,
Käyn pyhään puistoon kalmiston.
Pois unhoitan nyt maisen melun, hälyn,
Niin tyyni rauha ympärillän on.*

*Mä aatoksissain astun käytäväistä pitkin,
Oon yksin. Vain routa hiljaa allain rasahtaa.
Ja askeleeni johdan suuntaan sinne,
Miss' armain äitini mun uinuu alla maan.*

*Jo saavun sinne, luokse tutun kummun,
Kahden kauniin koivun keskehen.
Jotka oksin riippuvaisin varjoo, suojaa,
Mun äitin leposijan viimeisen.*

*Mun mielen' usein tänne halaa,
Kun elon taistossa ma uuvun, rasiiton.
On niinkuin puhuis täällä äidin ääni mulle,
Sais orvon rintaan lohdun kaivatun.*

*Niin nytkin saavuin tänne kaihomielillä,
Kun tukalalta tuntui elon tie.
Niin monta, mont' on seikkaa, syytä,
Jotka ihmisrukan rinnan rauhan vie.*

*Ja tuntein, joit' en kertoella taida
Mä kummun yli hiljaa kumarrun:
„Oi äiti! Mitä sanoisit nyt mulle,
Oon tarpeessa mä neuvon, — kai myös
nuhtelun?”*

— — —
*„Oi lapsi, lapsi, miksi taaskin suret
Ja yksin kannat kaiken kuorman vaan?
Et muista: huoles Herran päälle heitä,
Hän kyllä auttaa aina aikanaan!”*

— — —
*Oi äiti! Kiitän sua kerran vielä
Kun aina oikeaan mua neuvoit, ohjasit.
Kun usein uupuneena kätes ristiin liitit
Ja puolestani paljon, paljon rukoilit.*

*Ja että nytkin vielä mullan alta
Sun neuvos henken' korviin soinnahtaa.
Nyt kirkastunein katsein täältä lähdän
Ja jälleen rinta rauhan, levon saa.*

A. S. P.

Kalajoki 20. 2. -32.

KEVÄÄLLÄ.

*Jo poistuu talven valta, jo hanget pakenee,
Jo lumi kunnahilla vesiksi alenee.
Jo vuotaa vedet virtain ja pienten purosten,
Ja pikkulinnut laulaa niillekin sävelen.*

*Jo virkoo pajun lehti niin hienoin hepenin,
Siloisin silkkivaattein, valoisin untuvin.
On eloa jo maassa, eloa ilmassa,
Eloa myöskin puissa, piennarten pensaissa.*

*Kun pellon musta multa lumisen peiton luo,
Niin leivo laullansa jo tervehdyksen tuo.
Toivoa ilma henkii pehmoisin sätehin,
Toivoa ihmismieliin, toivoa koteihin.*

*Vaan ken on kevään tuoja, ken toivon antaja,
Ken ilomielen luoja luonnossa kauniissa? —
Se ompe Jumalamme, Isämme taivainen,
Häneltä ihmislapsi saa elon täyteisen. —*

Ävikissa 11/4 -32.

B r. K.

VIINA

Minä en ole juonut viinaa, enkä ole ollut humalassa milloinkaan, joten minulta puuttuu kokemus siitä, mitä se hutikassa oleminen merkitsee. Sen sijaan olen nähnyt toisten juovan ja kuuromykkienkin humalassa hoipertelevan. Se on omituista, kun on selvä asia, että viinasta paha tulee, ihmiset rakastavat pahaa. Lisäksi se on niin kallista ja halvemmalla kun saapi parempaakin juotavaa ja vesi ei maksa mitään. Raamatussakin monessa paikassa kielletään viinan juonti. Joku taas sanoo, että Paavali oli neuvonut Timotheusta nauttimaan viinaa, koska hän oli sairas. Jospa olisi kysymys edes sairaudesta, vaan että terveet ihmiset juovat viinaa, tullakseen sairaiksi, mitäs järkeä siinä on?

Minä olin kerran eräässä seurassa 10 vuotta takaperin ja meille kullekin pantiin eteen ryyppy viinaa, vaan kun ei se kelvannut minulle, niin isäntä rupesi teknillisellä taituruudella selittelemään kuinka äärettömän suuri merkitys on viinalla joka on »jalostettua perunaa». Saatuani puheenvuoron minä taas sanoin, että jokaisella meillä on itsellään viinatehdas vatsassaan, jonne perunat ja muut raaka-aineet pannaan rankkiutumaan ja siellä ne muuttuvat elämän nesteeksi, viinaksi, vaan jos me rupeamme käyttämään jonkun muun viinatehtaan tuotteita, joka on meidän vatsamme ulkopuolella, niin täytyy meidän panna oma viinatehdas seisomaan ja mennä konkurssiin. Sen jälkeen se ystäväni otti senkin syypyn, jonka aikoi minulle ja ryyppäsi. Nyt on hän mennyt konkurssiin ja maannut mullan alla 9 vuotta. Mitä minun pitäisi tehdä? Naurako hänelle? Ei se naurata.

Surettaa vaan että kuuromykät, joitten elämässä on ilmankin puutteita, lisäävät itselleen puutetta. Mainittu ystäväni tosin ei ollut kuuromykkä, vaan ihminen on ihminen, ja jos neulalla pistää kumpaa tahansa, niin molemmat tuntevat samaa tuskaa.

»Älä katsele viinaa, ehkä se punoittaa ja on selkeätä lasissa, sekä huokeasti menee alas, vaan viimeisellä puree se, niinkuin kyykkäärme», on kirjoitettu siinä suuressa kirjassa.

Aleks. Puolakka.

TERVEHDYS »TALVISEN LUONNON
KESKELLÄ» KIRJOITTAJALLE!

Minä päätin keinolla millä tahansa, lähettää kirjoittajalle tervehdyksen. Sillä se kirjoitus oli minua varten — —.

Arvelen, kumpihan kirjoittaja lienee, neiti, vai herra?

Mutta harvoinhan pojat ovat niin »romanttisia», että he ihailisivat luonnon kauneutta. Anteeksi, voinhan erehtyäkin!

Kirjoittajalla on ainakin paljon yhtäläisyyttä, minun ajatusteni kanssa. Kirjoittajahan omaa uskon kalliin lahjan, kuten minäkin. Minä rakastan kanssa luontoa, erittäin kevättä, jolloin kaikki on niin vaihtelun alaista, kuten ihmislasten elämä. Vaikka en kuulekkaan enää lintusten laulukonsertteja, jotka ne virittää saapuessaan synnyinseuduilleen!

Mutta minä iloitsen niistä sittenkin ja ajattelen, että kerran tulee kevät, jolloin ei — »kaiho kiitosta köyhäks tee!» Jokaisella ruoholla ja silmulla on minulle tarinansa kerrottavana. Heräävän luonnon keskellä, kivellä istuen, usein ihmettelen Jumalan suurta rakkautta ja huolenpitoa meitä luotujansa kohtaan. Ne hiljaiset hetket ovat niin siunattuja, kun saa rukouksin lähestyä taivaan isää!

Olen kuuro, menetin kuuloni 15 vuotiaana. En tunne ketään kohtalotoveria; minusta tuntuisi haultalta saada joskus vaihtaa ajatuksia heidän kanssaan, kun elän täällä maaseudun yksinäisyydessä. Lähetän tämän tervehdykseni, »Kuuromykkäin Lehden» toimituksen välityksellä.

Siunausrikasta kesää kirjoittajalle!

Jumalan rauhan tervehdyksin.

Martta Rajala.
Kuru.

Kirjallisuutta

KUUROJEN YHDISTYKSIEN ILTAMIIN
OHJELMA-APUA.

Kotikasvatusyhdistys on ryhtynyt julkaisemaan erityistä ohjelmistosarjaa, jota jo kauan on kaivattu. Sarjan alkunumeroina ovat ilmestyneet:

Ohjelma-apu kerhoille ja nuorisolle. — Kokoelma sisältää monipuolisen valikoiman keskustelukysymysten alustuksia, puheita, esitelmiä ja vuorokeskusteluja. Erikoisesti opintokerhoille sopiva apuneuvo. Hinta 5 mk.

Ohjelma-apu opettajien ja vanhempien yhteisiä tilaisuuksia varten. — Kodin ja koulun suhteitten lujittamiseksi pidetään varsinkin maaseudulla usein opettajien ja vanhempien yhteisiä neuvottelukokouksia y.m. tilaisuuksia. Tämä vihkonen tarjoaa niitä varten sopivan ja vaihtelevan kokoelman puheita,

esitelmää, keskustelukysymysten alustuksia ja vuoro-keskusteluja. Hinta 5 mk.

Puhekokoelma Äitienpäiväjuhlia y.m. samantapaisia tilaisuuksia varten. — Maassamme vietetään äitien päivää vuosittain toukokuun toisena sunnuntaina ja pidetään silloin tuhansissa paikoissa myös julkisia äitien juhlia. Näiden juhlien järjestäjiä varten on nyt ilmestyneeseen puhekokoelmaan koottu sopivia puheita ja esitelmää. Hinta 7 mk.

Äitien päivän ohjelmisto on ilmestynyt jo 12:n kerran ja sisältää runsaasti puheita, esitelmää, runoja, kertomuksia, vuorokeskusteluja, laulun nuotteineen sekä yksityiskohtaisia ohjeita äitien päivän viettoa varten sekä kotona että julkisuudessa. Tarpeellinen myös kaikille yksityisille, jotka tahtovat juhlia omaa äitiään. Hinta 7 mk.

Vilho Reima: Vähän Ukko-Pekasta ja kuinka suuriksi tullaan. — Lapsille ja varhaisnuorisolle tarkoitettu esitys, joka on sekä hupaisa että opettava. Hinta vain 1:50.

Tietoja ulkomailta

Ruotsi. 70 vuotta täytti huhtikuun 16 p:nä neiti Mathilda Brandt, Vänersborgin kuurojen koulun täysinpalvellut opettajatar Ruotsissa. Opettaja-toimensa ohella on hän ahkerasti kirjoitellut Ruotsin kuurojenlehtiin sekä uhrautuvaaisuudellaan monet vuodet toiminut Auttajajyhdistyksen sihteerinä. Neiti Brandtilla on useita ystäviä Suomessakin, sillä monet meikkäläiset kuurojen opettajat ovat opintomatkoilla Ruotsissa oppineet tuntemaan hänet. Suomessa kävi neiti B. aistivalliskoulujen opettajain kokouksessa v. 1912

Tanska. Kuuromykkäinopetus Tanskassa voi tänä vuonna viettää 125-vuotuis muistojuhlaansa. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 125 vuotta siitä, kun tanskalainen lääkäri, professori P. A. Castberg perusti Kuninkaallisen kuuromykkäinkoulun Köpenhaminaan. Tämän tapauksen muistoa vietetään juhlaallisesti Tanskan kuurojen piireissä.

Romanian kuurot saavat oman lehtensä. Kuuromykkäinlehteen toimitukselle on lähetetty Romanian kuurojen uusi, äsken perustettu sanomalehti. Se ei ole kovin suuri eikä erittäin komea. Siinä on vain kaksi, huonolle paperille painettua sivua. Sen toimittaja on kuurojenkoulun piirustuksen opettaja V. Dimitrin-Leorda. Ikävää on, kun emme osaa sitä lukea, sillä romanian kieli on kokonaan vieras täällä Suomessa.

Tietoja kotimaasta

Riihimäen K.m. Yhdistyksen vuosikokoukselostuksesta oli jäänyt latomossa 1 rivi latomatta, joten uutinen oli saanut virheellisen muodon. Sanotun paikan tulee kuulua:

»Sitten johtokunta valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi Lauri Vainolan uudelleen, varapuheenjohtajaksi Arvo Leimun, sihteeriksi Olga Virtasen, jäsenmaksujen kantomieheksi Arvo Leimun.»

Lahjoituksia Ävikin vanhainkodin hyväksi. Kuurojen jumalanpalveluksissa Kuusankoskella 40 mk., Pornaisissa 30 mk., Pietarsaareissa 165 mk., Maksamaassa 30 mk., Oravaisissa 35 mk., Vaasassa 40 mk., Hämeenlinnassa 40 mk., Kokemäellä 70 mk., Huittisissa 46 mk., Oulaisissa ystäviltiltä 28:50, Elli Silvander 55 mk., Iida Kopsala 10 mk. Kaikista lahjoista sydämellinen kiitos!

Turussa ja sen ympäristöllä asuville kuuroille huomaetaan, että kuurojen ehtoollisellakäynti pidetään Turussa sunnuntaina toukokuun 22 päivänä. Kokoonnutaan kuurojenkoululla kello 10 a.p. Ilta vietetään yhdessä. Nyberg.

Uskollinen palvelija. Kokemäen pitäjän kirkolla Potilan talossa palvelee kuuro Frans Vilho Nordlund, joka on käynyt Jyväskylän kuuromykkäkoulun. Nordlund on palvellut isäntäänsä jo 12 vuotta. Oltuaan talossa 10 vuotta toimitti isäntä Potila Nordlundille Suomen maatalousseurojen keskusliiton kunniamerkin uskollisesta palveluksesta. Kiitos ja kunnia uskolliselle kuurolle palvelijalle.

Frans Vilho Nordlund

Pietarsaaren kuuromykkäinkoulun loppettajien yhteydessä toimeenpannaan Suomen K.m. liiton avustuksella esitelmäpäivät mainitulla koululla ensi kesäkuun 4, 5 ja 6 p:nä, josta täten koulun entisille oppilaille ja toisillekin lähiseutujen kuuroille täten ilmoitetaan.

Niitten, jotka aikovat tähän tilaisuuteen saapua on ilmoitettava tulostaan ennen toukokuun 20 päivää rouva Ester Stadelle, osoite Pietarsaari. Osanottajille varataan ilmaiset yösiijat, mutta on osanottajien tuotava peitto, lakinat, tyyny ja pyheliinat mukanaan. Oma ruoka on myös tuotava, mutta Pietarsaaren k.m. yhdistys järjestää puuro- ja kahvitarjoilun, joten puuroa ja kahvia on halvalla hinnalla saatavana. Kokoukseen saapuville on myönnetty 50 %:n alennus rautatiepiletin hinnassa. Pilettiä lähtöasemalta ostettaessa on pyydetävä, että se leimataan. Pilettiä ei saa antaa junan kondyktöörille, vaan kelpaa se leimattuna ilmaista paluumatkaa varten.

Junaa saapuu Pietarsaaren kesäkuun 4 p:nä kello ½ 11. Osanottajat kokoontuvat samana päivänä kello 12 kuuromykkäinkoululle.